

CUGETUL ZILEI

**Grea povară mai e și omul
nerod cu noroc. (ESCHIL)**

Sinistrații și zîmbetul sinistru

Dacă n-a fost evidentă inadmisibilitatea risului domnilor Iliescu și Roman (autointitulați președinte și prim ministru), în decembrie '89, când aveam mii de morți și mii de răniți, dacă n-a fost evidentă inadmisibilitatea risului domnilor lor în ianuarie, februarie, martie, iunie 1990, când de asemenea s-au comis ucideri, vă întreb dacă este admisibil să rizi când calamitățile naturale lasă în urmă sute și sute de familii îndoliate?

În Banat cutremurele de pământ au produs pagube de sute de milioane de lei, au lăsat câteva mii de familii fără adăpost, au adus doliul în câteva zeci de familii. Președinția, guvernul și parlamentul au tăcut. Televiziunea română abia s-a îndurat să informeze că a avut loc un cutremur de pământ, dar a avut spațiu de emisie pentru reclame desuchiate și pentru spectacole cu dame cîntărește sărind dintr-un jambon într-altul.

Chiar dacă domnilor R. Theodorescu și E. Valeriu le-au plăcut toată viața femeile, acum în pragul senectuții, ar fi putut fi mai reflexivi. Nu-i poți rîde dezmațat în nas unui popor sinistru.

În Moldova, ploile bogate au produs inundații. În ultima sută de ani, de cînd există observații sistematice, s-au înregistrat precipitații mai intense decît acestea dar nu s-au produs pagube de asemenea proporții. Jaful și incompetența comunistă au amplificat un exces al naturii într-un sinistru. Pădurile au fost defrișate, retențiile de apă n-au avut o fundamentare științifică suficientă dar au avut parte de o exploatare inconștientă pînă la crimă. Cîteva diguri au cedat iar apele s-au revărsat în puhoale, în urma lor a rămas un peisaj de cataclismă geologic și multă jale. Miliarde de lei pagube materiale și cîteva sute de morți reprezintă bilanțul care permite parlamentului autocompătitor pentru greaua muncă de a ridica mîna, să plece voios în vacanță, permite prim-ministrului să pună tinichele în piept în garnizoana Sibiului iar președintelui să vorbească despre beneficiitatea inundațiilor asupra secetei. Desigur televiziunea română și-a continuat programul de reclame stupide și de emisiuni frivole.

Cîte mii, cîte zeci de mii trebuiau să moară dintre noi pentru ca puternicii zilei să hotărască doliul național? Vor da vreodată seamă? Deocamdată continuă să zîmbească! Sinistru.

Ion UNGUREANU

Oameni de omenie

Filiala Sibiu a P.N.T.-c.d. a colectat ajutoare pentru sinistrații din Moldova. Pentru a le transporta a făcut apel la „COMAT” S.A. (fost B.J.A.T.M. Sibiu), solicitînd un mijloc auto. Răspunsul Conducerii Societății „COMAT” S.A. a întrecut și cele mai optimiste așteptări. Nu numai că li s-a pus la dispoziție un TIR, avînd capacitatea de 10 tone, dar au fost donate ajutoare în valoare de 506.550 lei, după cum urmează: 600 pături (valorînd 282.000 lei), 150 per. bocanci (valorînd 120.000 lei), 150 per. cizme cauciuc (75.000 lei), 150 kg săpun rufe (5.550 lei), 150 kg săpun toaletă (9.000 lei). La care se adaugă și transportul suportat de „COMAT” S.A. (15.000 lei).

Conducerea filialei Sibiu a P.N.T.-c.d. dorește să le mulțumească și pe această cale oamenilor de omenie de la Societatea „COMAT” S.A., în

special domnului director Deaconescu Petre, doamnei directoroare Buceșe Elena, șefului contabil Spinei Constantin, sindicatului S.L.M. reprezentat de Arsenie Iacob, dar și gestionarilor Chioaru Florin,

Peprigeanu Stela și șoferului Chirțas Sorin.

TIR-ul va fi încărcat la sediul P.N.T. din str. Magheru, urmînd să plece, în cursul dimineții de astăzi spre Bacău. (O.T.)

La moartea unui OM

A plecat dintre noi un OM. Numele lui este NAE IONESCU, profesor de muzică, inițiatorul și animatorul mișcării de jazz din Sibiu. Cu peste două decenii în urmă întemeiază un club de jazz, iar festivalul de jazz, ale cărui prime două ediții s-au desfășurat la Ploiești, a devenit o tradiție în orașul nostru, prin osîrdisia acestui îndrăgostit de muzică. Mulți concitadini au gustat atmosfera creată de formația Vocal Jazz Quartet.

Regretăm dispariția prematură și nemiloasă a unui suflet cultivat, blind, profund sensibil, a unui suflet care a semănat bunătate și frumusețe și care a fost un valoros colaborator al ziarului nostru.

Regretăm neîmplinirea atîtor proiecte care-i erau în cuget și în simțiri acestui om care a ridicat Sibiul în conștiința jazzistică națională și internațională.

Regretăm neantizarea acelei istorii a jazzului pe care avea în vedere să o imprime.

Dumnezeu să-l odihnească în pace iar țărîna să-i fie ușoară. Nu te vom uita!

„21 — RADICAL”

Citiți în pagina 3:

Republica la români

„Vestul american. Mit și realitate”

„Vestul american”. Pentru fiecare dintre noi sintagma aceasta trezește alte și alte imagini. Cel mai adesea, pentru cei mai mulți, de sorginte livrescă sau cinematografică. Numeroase filme și romane, lucrări științifice și istorii ne-au aprins imaginația, ne-au îndestulat setea de cunoaștere și de aventură. Iată însă că o nouă încercare expozițională, temerară într-o anume măsură, ne pune,

din nou, într-o manieră inedită, în fața acestui univers fascinant: relatări personale, fotografii, obiecte, cărți (aparținînd Bibliotecii Americane din București, Muzeului de Istorie din Sibiu, Bibliotecii Brukenthal), evocînd pări, opinii ale celor care au trăit ei înșiși istoria acestor locuri și acelor timpuri.

PUTINĂ ISTORIE. În prima jumătate a secolului trecut, locuitorii albi ai Americii, străbunicii americanilor de astăzi, au început să treacă fluviul Mississippi, acea frontieră între civilizație și Vestul sălbatic, necunoscut. Îi mîna năzuința lor spre mai bine, căutarea unor comori legendare, goana după aur, pentru un alt rost, dorit și neașteptat.

În 1805 începe explorarea fluviilor Mississippi și Missouri; în 1808 apare primul fort militar (la Iowa, marginea vestică a Americii); în 1803 prima școală, în 1847 prima universitate; în 1856 prima cale ferată peste Mississippi; în 1877 prima linie telefonică interurbană; în 1899 primul automobil; în 1921 prima stație de radio (a doua din lume); primul președinte al Statelor Unite se naște în satul West Branch, la apus de Mississippi etc., etc.

Ce-i atrăgea pe ei aici? Spațiile vaste, întinsele preeții, pînă în munții Stîncosi, și dincolo de ei, pînă la țărmul Pacificului. Veneau din estul Americii, din toate țările Europei, din Mexic și Asia.

Oameni obișnuiți să crească vite, să cultive pămîntul, să lupte cu natura și viața, să ciștițe.

CĂLĂTORIA SPRE VEST ȘI APARIȚIA AȘEZĂRIILOR. Deceniile cinci și șase ale secolului XIX au cunoscut o deosebită amploare a imigrației spre vest.

Primii locuitori au trecut fluviul, au străbătut vasele teritorii cu căruțele lor cu coviltir și cu tot avutul în ele, și-au împrejmuit pămînturile acolo unde au pus primii piciorul.

În 1862, „Homestead Act” oferea 160 de acri (65 de ha.) oricui dorea să se stabilească pe noile pămînturi și să le cultive. „Veniți, veniți! Nu vă temeți! Unchiul Sam este destul de bogat! ca să ne dea tuturor o fermă.” (vechi cîntec popular).

După ce își luau în posesie pămîntul, bărbații și femeile începeau defrișarea și-și construiau căminul. Așa au apărut primele așezări și primele ferme. Irlandezi, scoțieni, germani, suedezi, olandezi, oameni voinici și sănătoși au bătut fiecare metru de pămînt, l-au cucerit, au întemeiat o nouă viață, au dat naștere unei lumi noi.

CRESCĂTORII DE VITE. Șiruri nesfîrșite de turme de vite încep să străbată, la sfîrșitul deceniului șapte al secolului trecut, întinsele teritorii texane, prin Noul Mexic, spre cîmpiile centrale, din Arizona și Colorado, de la locurile de pășunat spre tirgurile periodice. O muncă grea, condiții de trai aspre. Bărbați temerari, puternici, duri, căliți, făceau această muncă, asigurîndu-și existența de toa-

(continuare în pag. a II-a)

Marcela NECULA

Spitalul Județean Sibiu, pentru mulți dintre semenii noștri nădejdea alinării suferințelor, pentru alții locul unde au văzut lumina zilei. Foto: Iulian PREDA

„Surprizele“ privatizării

Anul trecut, „un om cumsecade“ ne-a arătat pe micul ecran un hotel somptuos închiriat cu suma de un milion de lei pe timp de un an. Hotel rămas nefolosit timp de șapte luni. Cine l-a închiriat și în ce scop? Mister! Cu aproximativ două luni în urmă un „alt om cumsecade“ a prezentat la T.V. imaginea unei doamne în fața unei vile splendide, cu cel puțin 20 de încăperi. Vila avea și un parculeț frumos îngrijit. Prezentatorul a spus că a fost licitată (sic!) cu numai 750.000 lei. Pe ecran au fost arătate mai apoi alte câteva vile, nu mai puțin somptuoase, licitate cu sume în jurul cifrei de un milion de lei. După care ni s-a comunicat că au luat ființă societăți care construiesc garsoniere contra sumei de 450.000 lei, iar apartamente cu două, trei și patru camere, cu sume între 750.000 lei și un milion. Și eram avertizați că prețul va crește în raport cu devalorizarea leului.

Prețul unui dolar american a ajuns la 200—250 lei românești. Deci, reiese că raportul dintre costul vieții la noi, față de costul vieții în occident (în speță față de SUA) este de 1/200—1/250. Fără comentarii...

Privatizarea?! Știm cu toții cum s-a votat legea privatizării. Cum ar fi trebuit să se desfășoare procesul privatizării, asta este cu totul altă poveste. Întii și întii trebuiau evaluate, la justa lor valoare, toate bunurile obștești susceptibile a fi privatizate. Aceste

OPINII

averi naționale, mai mult sau mai puțin rentabile, au fost făcute cu sudoarea „oamenilor muncii”; acestora trebuia să le revină cel puțin 50% din valoarea reală, în avuția națională. Acțiunile vindute oamenilor de afaceri străini să fie de maximum 30%. Valuta forte astfel obținută să fie folosită cu pricepere și competență profesională pentru revitalizarea, re tehnologizarea și rentabilizarea întregii economii.

Actuala conducere, știm prea bine cum a fost aleasă. Dar cu toate că au monopolul asupra radioului și mai ales

asupra televiziunii, oamenii Puterii știu că orice ar face, chiar și fraudă electorală, au puține șanse să mai obțină majoritatea în Parlament la viitoarele alegeri. De aceea, dumnealor s-au grăbit să intre în vacanță ca să poată avea răgazul să pregătească apagararea puterii economice. Prin aranjamente își vor folosi banii strinși în ultimul an, pentru achiziționarea unor obiective rentabile și nu prea costisitoare — de „doar” 10—15 milioane lei, pe care le pot oferi, eliminând concurența și asociindu-se între ei.

Iată ce surpriză ne pregătesc domnii capitaliști de modă nouă, ai „democrației originale”, foștii tovarăși încălziți la sin de „odiosul” și școliți pe la Ștefan Gheorghiu sau pe la Moscova, care au „emanat” din flacăra Revoluției, dar pe care nu i-a zgariat nici măcar un glonte, ceea ce nu s-a întâmplat cu oamenii cu miinile goale, mii, zeci de mii, care s-au oferit să-i apere de misterioșii teroriști, care „mișunau pre-tutindeni”.

Gh. DUMITRESCU

„Vestul american. Mit și realitate“

(Urmare din pag. 1)

te zilele: „Toate cele trei crezi s-au întâlnit și sint gata să călătorească împreună; călătorit șase mile; ploaie torențială și am ajuns la un riu adânc de zece sau douăsprezece picioare; iar apa crește; trecut riu la ora patru și ajuns la Bosque Bottom; avea douăzeci de picioare adâncime; am căzut cu calul și m-am rănit rău la genunchi.” (Jurnalul lui George C. Duffield, „Driving Cattle Texas to Iowa”, 1866).

CAUTĂTORII DE AUR. În numărul din 3 decembrie 1848, „New York Herald” no-

„Poliția mai e cu noi?” ne întreabă unii. „Poliția nu mai prea e cu noi” zic alții. În schimb „Poliția e printre noi” ne dovedește fotograficul.

Foto: Iulian PREDA

ta: „Mania pe care o trezește aurul californian este pe cât de a se intensifica și tînde să depopuleze total această parte a continentului. Vestile despre bogățiile imense obținute în noul El Dorado, în loc să se diminueze, sosesec în fiecare zi în forme din ce în ce mai verosimile, așa încît pînă și cei mai sceptici sint obligați să le creadă”.

În 1848, în albia rîului Sacramento se descoperă aur. Vestea se răspîndește cu repeziciune. Mii, zeci de mii de oameni, atrași de mirajul im-bogățirii, dorind să-și schimbe destinul, vin în aceste locuri din Marile Cîmpii, de pe Coasta de Est și chiar de peste Atlantic. Puțini au găsit aur, au întemeiat așezări, au deschis mine.

INDIENII. În prima jumătate a secolului trecut indienii erau singurii locuitori ai pămînturilor de la vest de „Bătrînul fluviu”.

Veniirea albilor a însemnat pentru ei sfîrșitul: au fost atacați, jefuiți, uciși, gonîți de pe pămînturile lor. Vor rămîne doar cu nostalgia vechii lor culturi, a obiceiurilor și credințelor lor, a legăturilor profunde și armonioase cu natura, atît de proprii lor. „Nu am să uit niciodată copilăria mea trăită în libertate și sălbăcie, cînd locuiam într-un cort și auzeam urletul coioților sub cerul instelat... cînd vîntul noapții, soarele și totul în lumea noastră primitivă reflectau înțelepciunea și bunăvoința „Marelui Spirit.” (Căpetenia poporului Sioux, Vulpă Roșie).

Sînt doar cîteva din secvențele unei istorii pe care le propune expoziția „Vestul american. Mit și realitate”. Un film documentar (a cărui proiecție se realizează pe traseul expozițional, în timpul vizitei) completează și întregeste imaginea noastră despre această țară, care se numește America.

Vernisajul expoziției va avea loc miercuri, 14 august, ora 12 la Muzeul Brukenthal — Muzeul de Istorie.

Ne dispar munții?

După cum știm, în decursul timpului, măsurat în ere geologice, munții pot să dispară prin cataclisme, eroziuni de tot felul etc. Se pare că în România post-revoluționară procesul poate fi accelerat. Metoda este foarte simplă și se numește magie neagră. Se alege un obiect căruia i se atribuie numele obiectului sau persoanei ce trebuie să devină victima ireversibilului proces al dispariției, iar după tratamentul aplicat simbolului se așteaptă ca și originalul să sufere aceleași transformări.

Pînă în prezent, o mare parte a acestui ritual șamanic a fost îndeplinită. Cîteva țigări au fost investite cu nume de mari masive muntoase (Carpați, Bucegi) și apoi, treptat, au început să dispară. Zilele trecute găseai „Carpați” doar la practicanții în-tunecați ai bursei negre, care îi le livrau contra sumei de treizeci de lei pachetul. Dacă ar fi să credem în performanțele magiei negre, înseamnă că în curînd și munții propriu-ziși, purtători ai acestor nume, se vor neantiza. Cred că ar fi bine ca, pentru stoparea acestui proces ce pare deocamdată ireversibil, să se intervină cu magia albă a legilor (prin garda financiară, poliție etc.) pentru a ne putea păstra mult dorita liniște națională. Pînă atunci, însă, „răbdare și tutun” (de import).

Marius GHEORGHIU

Economia de bilci

Castro nu e fidel... contractelor

Potrivit declarațiilor guvernamentale, actuala criză a zahărului din România se datorează complicatelor împrejurări ale actualei situații internaționale. Cuba nu și-a onorat contractul încheiat cu partenerii români, din motive învaluite în ceața presupunerilor. Astfel că onor conducerea țării, după ce s-a voiaiat pe unde și-a întărcat Sarsailă puradeii, adică în Venezuela și Costa Rica, căutînd cai verzi pe pereți, s-a văzut nevoită să cumpere zahăr pe valută convertibilă de pe piața liberă. A fost găsită ca parteneră Iugoslavia. De unde ne-au și sosit cîteva transporturi de zahăr, care au fost îmbucătățite mă-

runt, mărunt, pînă n-a mai rămas nimic. Cum între timp au izbucnit ostilitățile între Serbia și Croația+Slovenia, iugoslavii nu numai că nu ne-au mai livrat zahărul contractat, ba mai mult chiar, vagoanele noastre trimise în „țara vecină și prietenă” au rămas blocate cine știe pe unde...

Sursele oficiale nu menționează însă cauzele scaderii alarmante ale producției interne de zahăr. Care cauze contrazic declarațiile tembele despre „parul cîștigat cu agricultura”. Realitatea însă e cu totul alta. Căci țărani nu prea mai cultivă sfeclă pentru că prețurile de achiziție sint mici în timp ce

mai jos cîteva fragmente din scrisoarea pe care ne-o trimite doamna Fakesch:

„Între timp am divorțat și m-am recăsătorit, fostul soț fiind evacuat din spațiu. Împreună cu actualul meu soț avem în îngrijire și educare trei copii. Soțul meu este pensionat de boală cu decizia nr. 4673 din 30.05.1989 cu diagnosticul infarct miocardic acut.

Pentru o mai bună înțelegere a situației menționez că din data de 05.03.1952 și pînă în data de 04.04.1977, timp

munca pe care o pretinde cultura sfeclei de zahăr este imensă, fiind în primul rînd manuală. Din aceleași motive și I.A.S.-urile preferă să cultive orice altceva în afară de sfecla-de-zahăr.

Iată de ce, după ce ne vom epuiza proviziile, cafeaua noastră cea de toate zilele, pe lingă faptul că va fi din ce în ce mai scumpă, va fi tot mai amară. Ca și ceaiul. Ca și prăjiturile, căci și mierea s-a scumpit foarte mult.

Amară și îngrozitor de costisitoare este Reforma de bilci cu care ne-a procopsit guvernul de unicate atît de dragi tovarășului Brucan!

Ovidiu TOMULEȚIU

Cursa pentru locuințe

de 25 de ani am locuit împreună cu părinții mei pe str. 1 Mai (actual Mitropoliei) nr. 17, curtea avînd două intrări în registrul de evidență al Primăriei orașului, imobilul fiind trecut și pe str. Xenopol nr. 12.

În luna august părinții mei, fratele meu și familia acestuia au emigrat în RFG. Drept urmare, am depus la Primăria Sibiu în data de 11.06.1990 cererea cu nr. 10905 pentru un schimb de locuință Timotei Popovici nr. 9 — Xenopol nr. 12.

Cererea mea adresată Primăriei s-a aprobat parțial, în sensul că mi s-a pus o rezoluție de către fostul primar, dl. Motea în care se specifică acordul pentru spațiul pe care îl solicitam. (Mai puțin o cameră, fostă spălătorie, amenajată prin contribuția materială a mea și a părinților mei în perioada de 25 de ani cît am locuit acolo).

Nu a mai fost posibil să ocupăm spațiul respectiv datorită interminabilelor târăgări de la spațiul locativ care au devenit un obicei.

Între timp la Primărie au intervenit unele schimbări, printre altele a fost schimbat și primarul care a pus rezoluția pe cerere. Cu toate speranțele și așteptările, deși cererea mea era aprobată, nu am putut să ocup locuința respectivă. După ce a expirat termenul de 6 luni de la plecarea părinților mei în RFG, locuința a fost repartizată în

mod subiectiv unei viitoare angajate a Notariatului de Stat, care urma să fie transferată la Sibiu în interes de serviciu. Acest lucru l-am putut afla pe cale oficială, prin adresa expediată de Primăria municipiului Sibiu — Spațiul Locativ în data de 24.04.1991, prin care mi se comunica faptul că locuința a fost repartizată unui angajat al Notariatului de Stat Sibiu. După aceasta am încercat în repetate rînduri să clarific problema, dar de fiecare dată mi s-a trîntit ușa în nas de către cei care puteau să lămurească situația. Oare angajatul Notariatului de Stat Sibiu avea dreptul la locuință din moment ce anterior datei în care s-a ținut ședința de atribuire a locuințelor își desfășura activitatea în București și avea domiciliul stabil în București?.

Doamna Fakesch — Mihail Renate are dreptate, cazul dinsei nu este singurul de acest fel. S-au făcut multe repartiții de locuințe de către fosta conducere a Primăriei, care au fost înfirmate de actuala conducere, dîndu-se peste vechile repartiții altele noi și creîndu-se situații în care două persoane aveau repartizată legal aceeași locuință, fapt care a permis să înceapă un adevărat sir de manevre, și o adevărată competiție în care de obicei reușește cel mai tare, cel mai cu pile, cel mai cu bani.

Dan Ioan BOGDAN

Republica la români

Elemente ale acestui sistem de guvernământ apar la câteva dintre popoarele antice dar el va fi ilustrat de către romani, de la care avem și numele (latină: res = lucru; publica = public). Va fi re-luat abia în epoca modernă, prin cele două revoluții majore: cea americană și cea franceză. Sub influența celei din urmă, ea a fost im-brățișată de generația pașoptiștii. Totuși sentimentele republicane ale acestei generații trec în umbra raționamentului politic. Tradiția monarhică bimilenară a fost mai tare căci nici Dromichete, nici Burebista, nici Decebal sau Traian n-au fost președinți (menționez că în teoria dreptului constituțional instituția prezidențială încorporează principiul monarhic).

Regii daci au fost monarhii unui stat cu structuri elementare. Așa se explică posibilitatea incorporării unor trupe numeroase care au asigurat militaricește evoluția de la un nucleu statal la regate centralizate extinse (regatul lui Burebista se întindea de la Bratislava la Varna, de la Eacul Balaton la Odessa și din Carpații Păduroși în Balcani). Tot așa se explică posesiunea unor tezaure impresionante (vezi Decebal) prin sistemul de impozitare drastic în folosul curții regale.

Peste un mileniu, voievozii și principii valahi guvernează conform unui sistem constituțional hibrid între practicile europene și cele levantine. Spre exemplu, proaspătul prânzit prezidențial, și l-am numit pe Ștefan cel Mare, caracterizat de cronicar „de singe degrabă vârsătoriu” și căruia Barbu Delavrancea îi atribuie expresia „v-am fost baci până la adânci bătrânețe” a avut trăsăturile depline ale unui despot oriental (nu luminat) care, dacă ar trăi astăzi, pre mulți pircălabi (prefecți sau primari acum), pre mulți boieri divaniți (miniștri și parlamentari) și desigur pe uzurpatorul tronului domnesc (putem spune palatul regal Cotroceni) i-ar scurta de cap, tocmai pentru ideile și apucăturile lor anarhice și antimonarhice.

Încă un exemplu este Mihai Viteazul, a cărui moarte au comemorat-o acești comuniști distribuiți de putere pe scaunul regal, în guvern, în

parlament, în prefecturi, în primării, în economie, în poliție, în armată, în securitate și de a căror prezență peste țărâna în care i s-a scurs singele și unde i-a rămas anonim corpul, i se va fi cutremurat capul la Minăstirea Dealului. Dacă i-ar sta în putință i-ar împărți în două și i-ar lega, pe unii de glie iar pe alții în lanțuri. Antimonarhismul lor și pofta lor de a se înfrupta din bunurile pămîntului l-ar fi îndemnat la aceasta pe Mihai Viteazul, feudalul care a avut cele mai multe sate și cei mai mulți robi din evul de mijloc românesc.

Prin cunoașterea realităților sociale din țară, a realităților politice, geopolitice și diplomatice din Europa, generația pașoptiștii optează pentru o MONARHIE CONSTITUȚIONALĂ înfrunțată de un principe străin, dintr-o casă domnitoare de prestigiu, căruia să-i fie interzisă căsătoria cu o pămînteană pentru a evita preeminența vreunui clan local.

Prezența dinastiei de HOHENZOLLERN la conducerea României moderne este înfrățirea generației pașoptiste. Cine neagă legitimitatea monarhiei de Hohenzollern la conducerea României, neagă una din împlinirile generației de la '48, plină de consecințe pentru progresul și renașterea modernă a națiunii noastre.

Această atitudine negatoare are, fără nici o îndoială, doar două izvoare — ignoranța și mai ales interesul oligarhic de a jefui și jigni acest obidit popor în numele unor idei republicane din care nu înțeleg decât că sînt folositoare parșiveniei lor.

În a doua jumătate a secolului avem episodul ridiculizat de Caragiale, al republicii de la Ploiești. Personajul principal, Candiano Popescu a ajuns, ulterior, AGHIOTANT REGAL, imprudența republicană fiind dată uitării.

În a doua jumătate a secolului nostru, printr-o lovitură de palat, cu pistolul în mînă, cu trupe de jur împrejur și cu 1,5 milioane de soldați sovietici în țară, a fost declarată o republică, intitulată, pleonastic, populară și nu prea național romină (originea romană nu trebuia evidențiată). Abia în martie 1974, deci după 27 de ani, în jilțul aces-

tei republici se catără un cizmar comunist. Ar fi a doua republică la români iar președintele ei, Ceaușescu, după ce și-a oferit un șir nesfîrșit de onoruri dinastice a sfîrșit prin a fi asasinat. Minia populară s-a arătat satisfăcută. Dacă aproape trei decenii, din decembrie 1947 în martie 1974, republica n-a avut un președinte, trăim acum situația ridicolă în care statul nu este declarat republică dar are în frunte un președinte de republică care, nu pierde nici un prilej să se declare comunist, antimonarhist și desigur republican. Slugile lui din parlament au sarcina să „legalizeze” republica inexistență, căreia îi este dl. Iliescu președinte. Un rege constituțional este deasupra partidelor politice. Efigia președintelui Iliescu, (p)rezident în palatul regal Cotroceni, este proiectată, de televiziunea română, în deschiderea programului rezervat partidului unic de guvernământ, FSN.

Tradiția republicană la români este ridicolă. Așadar Candiano Popescu a ajuns aghiotant regal, Ceaușescu președintele celei de a doua republici a fost asasinat, actualului președinte al unei republici care așteaptă să devină constituțională, ce-i va rezerva destinul?

Ion UNGUREANU

CARTUȘ Nea ciubuc

Îl auzi, atunci cînd îl întâlnești, că ți se adresează ca un neam prost ce este cu „Măi nea...” și abia te stăpînești deși îți vine să-i tragi una în fața de șmecherăș de Ferentari.

Exemplu tipic de individ care și-a aruncat cu ani în urmă opincile din cauciuc (nici măcar din piele) la porțile orașului și a îmbrăcat cu naturalețe (așa crede el) costumul de blugi. S-a fofilat de la început, linguseli, mici atenții, s-a specializat și a ajuns unde a vrut, într-un post care-i promitea să aibă plina și cuțitul. Și pune-te pe trai neică! Nu mai dădea ciubuc, acum primea el. Așa că, mașina — mașină, videoul — vi deou, tv. color — tv. color, camera plină, teșchereaua de asemenea. Ce mai! Devenise cineva prăpăditul.

Cooperativa unită la care a ajuns un fel de șef mai mic îi permitea un jaf ca-n codru. Mai ciupea ceva marfă (fura adică) mai lua ceva mită (ciubuc) mai învîrtea un post, mai achiziționa un cartuș de țigări, mai subtiliza un carton cu borcane de nes etc.

Se ferea lumea de el ca de dracu și doar împinși de nevoi mai apelau oamenii la el.

Mindru și prost.

Cei din cooperativele unite s-au prins și l-au eliberat din funcție pe escroc dîndu-i un picior undeva, după care au răsuflet ușurați.

Necazul este altul, Nea ciubuc, a picat pe capul altora pe care...

Ceva mă face să cred că zilele acestea se va trage linie dedesubtul faptelor sale și... atunci CIUBUC va avea.

Dan Ioan BOGDAN

Strategii „geniale“

Consiliile de administrație ale mai multor întreprinderi sibieni, după ce au ridicat pînă dincolo de orice închipuire prețurile mărfurilor pe care le produc, s-au pomenit că nici această măsură nu a dus la rentabilizarea activității lor și atunci au trecut la aplicarea unei a doua „geniale” strategii: concedierea unor categorii de salariați. Pe cînd a treia măsură, schimbarea din funcție a celor care într-adevăr nu-și văd de treabă?

(O. T.)

„SOTIE DE REZERVĂ“

Miercuri, 14 august, ora 19.30, la Casa de Cultură a Sindicatelor, Teatrul de Nord din Satu-Mare prezintă spectacolul cu piesa

„SOTIE DE REZERVĂ“

comedie de Ray Cooney, în regia lui Cristian Ioan, Fundalul sonor „QUEEN”. În distribuție: Corneliu Jipa, Radu Sas (care semnează și traducerea piesei), Adriana Vaida, Marcel Mirea, Carol Erdős, Vasile Blaga, Lucian Răeran, Livia Ungureanu-Doljan, Radu Cioară.

Calea fericirii (III)

Nu mă pricep să fac politică și nici nu mă gîndesc să o fac doar de dragul de a o face, ca aceia care o fac în numele competenței pe care pretind că o au, într-aft că nu încetăm să ne mirăm și să ne minunăm de „înțelepciunea” cu care ne conduc de la rău la și mai rău, de la dezastru la catastrofă.

La întrebarea unor cetățeni, foarte justificată, „de ce se exportă unele mărfuri deficitare pe piață?”, în seara zilei de 5. august a.c., s-a răspuns, la T.V., de către un ministru că se exportă aceste mărfuri din nevoia de valută și din alte interese de stat. Bun!

Mai înțeleg în general că se cerșesc în fel și chip împrumuturi din occident pentru a reface o economie distrusă de un regim dictatorial și de comuni.m. Bun! Mai înțeleg că voiajăm de la un capăt la altul al lumii, de la o țară la alta și ducem mesaje de salut și prietenie. Bun! Nu e nimic rău în aceasta.

Dar, în situația noastră de criză generală nu ne putem permite să facem orice numai de dragul de a zice că facem ceva. Ca buni gospodari ce vrem să fim ne întrebăm: cui folosesc toate acestea? Cîți dolari costă aceste voiajuri? Cît se cheltuiește pentru recepțiile zilnice, cine va plăti

noile datorii care se fac? Cine va plăti dobinzile? Cine suferă, cine va avea de plătit toate acestea? Cine este lipsit de mărfuri de strictă și elementară necesitate? Care, dacă se găsesc, ce prețuri au? Am aflat că un consumator plătește un impozit de 6,50 lei pentru fiecare sticlă de bere. Nu știam aceasta pînă am citit un interviu luat de ziarul „Tribuna” directorului fabricii de bere. Nu știam și nu știm încă foarte multe lucruri.

Dar știm și vedem cu adevărat sărăcia în care trăiește marea majoritate a poporului!

Ca să conduci o țară nu este o mare filosofie cum vor să ne sperie unii. Dacă nu o știm, să mergem și să învățăm de la un țaran. Un gospodar înțelept ar vinde numai ce îi prinosese și ar cumpăra numai ce poate, el nu și-ar vinde nici casa și nici moșia pe toată valuta din lume!

Viața omului este scurtă și merită să o trăim cît mai bine, să fim cît mai fericiți. Nu mai vrem să ne învrăjbim, să ne urim unii pe alții, ci să ne iubim, să ne înțelegem.

Iar de la conducere, dacă tot se pretinde aleasa poporului, dorim să aleagă un drum bun și să ne ducă pe toți pe calea fericirii.

Căci noi dorim o cale a fericirii!

Preot pensionar O. MARIN

Dumbrava Sibiului — „In lacul de apă sec, era gata să mă-nec”...

Foto: Iulian PREDA

Elogiul criminalității

Ajuns în virful piramidei bolșevice, Lenin avea să infirmе spectrul prin care a fost aureolat ca o mare personalitate istorică.

Susținut în exil de asociația secretă francmasonă, împreună cu alte cercuri conspirative, cînd a revenit în Rusia, revoluția era deja înfrățită; țarul fusese detronat iar puterea sovietelor instaurată. În fața unui asemenea fapt împlinit, nu mai avea decât să-și folosească viclenia pentru înlăturarea adversarilor politici, dezlănțuind un adevărat măcel, un real masacru, confundat mai tîrziu cu „marea revoluție din octombrie”.

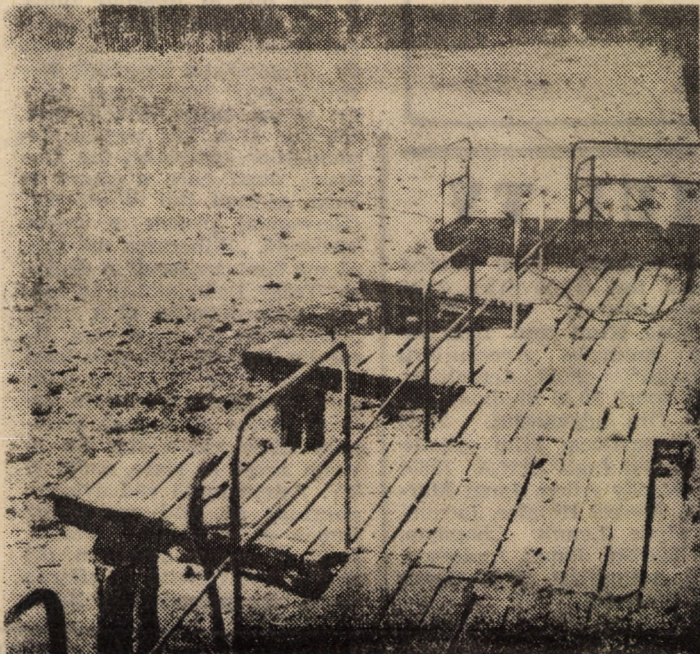
La rîndul său avea să fie victima unui complot, de care Stalin nu era străin, dacă ținem cont de ceea ce Lenin scria despre el în testamentul său: „este un ignorant și un bătăran, să nu i se încredințeze nici o funcție importantă de partid și de stat”.

Deținătorul recordului de crime săvîrșite, însumînd peste 60 milioane de capete, Stalin nu și-a cruțat nici cele două soții, nici ginerele și nici propriul fiu. În afara lui Troțchi, pe lista neagră se mai înscriu o serie de capi ai mișcării comuniste internaționale, precum și următorii lideri comuniști români: Al. Nicolau, Dobrogeanu Gherea, Ion Dicescu, Pavel Antip, David Fabian, Marin Timotei, Marcel Pauker care au fost executați din ordinul lui, pe loc. Au scăpat ca prin minune Tito, Gh. Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, reușind să fugă din Rusia la momentul potrivit.

Nici adevărata istorie a partidului comunist din România nu infirmă lanțul acestor slăbiciuni, în care mor: Ștefan Foriș, Lucrețiu Pătrășcanu, Ana Pauker, Chivu Stoica, Gh. Dej și în sfîrșit, Nicolae și Elena Ceaușescu, care s-au lichidat între ei cu o tenacitate și perversiune ce s-a dovedit parcă metodică în ritualul funeraliilor liderilor comuniști.

Semnificativă este culoarea „roșie” a flămurei care avea să devină simbolul acestor cruzimi, una dintre cele mai oribile dezlănțuiri de furie dementă, înecată în singe și pîrînd a fi un „elogiu adus criminalității”!

arh. Livia NICULIU

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație de servicii eliberată de IUPS pe numele Vidrișin Ioan. O declar nulă. (4648)

● Pierdut buletin identitate eliberat de Poliția Sibiu și alte acte personale pe numele Giurca Ilie. Adresați, str. Tilișca nr. 27. (4647)

● Pierdut contract de închiriere eliberat de IL-Sibiu pe numele Keul Crista. Îl declar nul. (4637)

VÎNZĂRI—CUMPĂRĂRI

● Vînd înscriere Dacia 1310 din anul 1986, pe valută. Tel. 6 20 12 (4638)

● Vînd video player Goldstar nou cu telecomandă și o casetă. Tel. 3 52 87. (4640)

● Vînd 2 bilete la Neptun perioada 25.08 — 3.09.1991, preț convenabil. Tel. 3 84 37. (4648)

● Vînd Dacia 1310 din iunie 1991, preț 1.800 dolari. Tel. 2 26 44 între orele 19—22. (4639)

● Vînd planetare și amortizoare noi de WARTBURG. Sibiu — str. Rusciorului, nr. 27, bl. 14, ap. 8 (4644)

● Vînd casete audio, marca Raks, 185 lei bucata. Mîrșă — bl. 6, sc. B, ap. 24, după ora 20,00. (4636)

● Vînd obiecte antice: mobilier stil „Ludovic al XVI-lea” și icoană pe lemn. Tel. 4 20 74 orele 18—20. (4625)

● Vînd mobilă diferită. Adresa str. Alcea Ruși, bloc 65 ap. 4. Poate fi văzută după ora 16,00. (4631)

● Cumpăr cutie de viteză pentru Talbot și lampă stop stînga spate. Informații telefon 3 41 54, orele 17—18. (4618)

Invitație

În 15 august — sărbătoarea Sfintei Maria mare — pe stadionul „AVÎNTUL” din Reghin la orele 10,00 a.m. se va celebra Liturgia arhierască în cadrul căreia va avea loc și sărbătorirea Eminenței Sale Cardinalul Dr. Alexandru Todea arhiepiscop și mitropolit al Bisericii Române unită cu Roma — Blaj.

Vă așteptăm cu drag.
Protopopiatul Bisericii Române unită cu Roma — Reghin.

(215)

ANTREPRIZA CONSTRUCȚII CĂI FERATE SIBIU

actualmente Societatea CONCEFA SA,
cu sediul în Sibiu P-ța 1 Decembrie 1918,
telefon 3 42 88

recrutează băieți, absolvenți a 8 și 10 clase, în vederea pregătirii profesionale prin Grupul Școlar Industrial Construcții Montaj Sibiu, în meseriile:

- zidar
- dulgher

Pe toată durata școlarizării se asigură contracte de școlarizare. Înscrierile se fac pînă la data de 22.08.1991. (214)

Direcția de Telecomunicații Sibiu

încadrează:

■ CONDUCĂTOR AUTO, gradele B și C în municipiul Mediaș.

Relații la telefon 924/0 41 30.

— 213 —

PROGRAMUL TV

MARTI, 13 AUGUST 1991

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Film artistic: „Cadet Rousselle” (Franta, 1954). Cu: François Périer, Dany Robin, Bourvil, Christine Carere, Alfred Adam. 12,05 Super Channel. 12,30 Desene animate: „Lidia în jurul lumii”. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Vîrsta a treia. 14,40 Muzica pentru părinți. 15,00 Tradiții. 15,20 Avanspremieră Tv. 15,30 Confluente. 16,00 Cursuri de

limbi străine. 16,30 Muzică pentru toți. 17,00 Știri. 17,05 Salut, prieteni! 19,00 Serial științific. Risul roșu. 19,30 Desene animate: Aventurierii spațiului”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Studioul „E”. 21,15 Ora adevărului. 21,45 Telecinemateca: Film artistic. „Ia banii și fugi!” (S.U.A., 1969). Cu: Woody Allen, Janet Margolin, Marcel Hillaire, Jacqueline Hyde, Lonny Chapman, Jan Merlin, James Anderson. 23,15 Actualități. 23,30 Super gala baletului.

DIVERSE

● Firma „STYX” S.R.L. oferă șansa câștigării sumei de 20.000 lei, investind doar 1.200 lei. Jucăți cu încredere la „STYX”! Sibiu, cart. Strand, str. Vasile Cârlova 7, zilnic orele 15—19, simbătă—duminică închis. (4546)

● Firma PANDA COMERT SRL are plăcerea de a vă invita marți, 13 august 1991, ora 18,00 la Casa de Cultură a Tinerețului la lansarea discului COMPACT III Cine ești tu oare? al grupului COM-PACT. Membrii grupului vor acorda autografe. (4629)

OFERTĂ DE SERVICIU

● Confectionez și montez la comandă JALUZELE pentru geamuri orice dimensiune, rezistente, nu se decolorează la soare. Execuție urgentă. Tel. 2 18 72 (4643)

ANIVERSĂRI

Iubitei noastre VALERICA HANZELI din Tâlmăciu cele mai sincere urări de sănătate, fericire alături de cei dragi și un călduros LA MULȚI ANI.

Copiii Georgia, Ovidiu și soțul (4626)

DECESE

Cu durere anunțăm înțelegerea din viață după o lungă și grea suferință a celui care a fost

IOAN DORCA (ARON)

69 ani

— Loamneș —

Amintirea lui va rămîne veșnic vie.

Familia îndurerată

(4645)

Colectivul secției de radiologie a Spitalului județean Sibiu anunță cu profundă durere stingerea din viață a bunei lor colege asistent principal

STĂNIȚĂ TEREZ

(4646)

INTRE TERORISM ȘI DIPLOMAȚIE

Beirut — 11.08. Promisiunea organizației „Jihadul Islamic”, după eliberarea la 8 august a ostatecului englez John McCarthy (34 ani), că-l va urma un ostatec american, a devenit duminică, realitate: Edward Tracy (60 ani) a fost pus în libertate după 5 ani de captivitate. Ostatecul american a fost deținut de „Organizația Dreptății Revoluționare” (care-l mai reține și pe americanul Joseph Sisipio) și a fost predat diplomaților americani din Damasc, după care a ajuns la baza aeriană din Wiesbaden (Germania) pentru o vizită medicală. „Eliberarea mă face să mă simt renăscut” a declarat Tracy. Referindu-se la condițiile de detenție, el a spus: „Dimineața primeam ceai. Unii din răpitorii mei erau buni bucătari, care preparau mincare franțuzească. Aveam voie să jucăm cărți și să vizionăm filme video, dar nu aveam acces la ziare, radio și TV. Așteptam să văd avioane zburind, să văd pe străzi lumea și mașinile”. Mama fostului captiv american (83 ani) a fost fericită la aflarea vestii, iar președintele Bush,

Chiar „Manevre preelectorale”

Campania electorală nu a început doar pentru partidele de opoziție. Încărcate cu promisiuni, nu sînt doar acestea. Numai că FSN-ul și partidele sale lacheu, o fac în manieră sugerată, voalată. Nu sîntem suficient de atenți la avalanșa de „metafore” vizuale, care seară de seară la TV, justifică eșecul puterii. Ca și cînd nu ar fi destul televiziunea, există și alte sectoare ale mass-mediei ce de mult au început să influențeze deja electoratul. Ele folosesc a-celeași „texte” și „minuni” împăștînd poporul cu tot felul de adjective, ce trebuie să-l flateze și îndepărteze, de orice ar suna cît de cît a partid. Veșnicele texte răsuflăte cu „apelul la ajutor străin”, „miracole”, „țărani” și acel obsedat „domnule”, se repetă, toate cu rolul de a scribi odată mai mult electoratul de politică. Permanenta tentativă de a lîngui omul de rînd, „român”, vezi doamne, dezamăgit de opoziție, care chiar cu „dolarii” (dar la acest capitol e probabil ca parlamentarii, guvernantii, prefectii, și miticii lor stau mai bine decît toți — omul

de rînd nu trebuie să uite nici asta!), nu mai poate convinge.

Totuși, nu cred ca toate partidele, să fi interzis străinătății a ajuta poporul român. Se poate ca acest apel să-i fi vizat doar pe cei ajuși la putere, care nu aveau nevoie de așa ceva. Aceștia veniți din linia a doua, au acaparat tot ce furaseră predecesorii lor. În plus, nu e exclus ca militar, ocult, diplomatic și financiar, ei să fi fost gîrați de răsărit.

În ceea ce privește credulitatea românului, alegerile și electoratul, lăsăm într-adevăr la latitudinea maestrilor mașinațiilor din 20 mai 1990, concluziile. Acestea sînt valabile și pentru acoliții lor care în toate momentele de criză ale societății românești, au „manipulat” într-un anumit fel și nu altfel. Caracterul unui partid, instituție etc. ieșite întotdeauna la iveală în situații limită. Și după acestea ar trebui apreciate.

Ce putem să reținem este că „manevrele preelectorale”, în mod insidios, puterea le-a început nu numai la nivel de teorie prin mass-media. Toate diversionile pămîntului semănate, „implantate” în sînul partidelor de opoziție, a ziarelor asînderea (deci a tot ce a făcut opoziția în țară), menite a le desființa, laolaltă cu pleiada de binefăcători — reformatori picați taman înainte de alegeri, toate acestea sînt decît „manevre preelectorale”. Probabil că nu mai este mult nici pînă la mociroala calomniilor. Aici însă justiția trebuie să intervină. Pînă atunci, opoziția, atîta cît e, trebuie să dejoace tot ce sună a manevră... În rest „vom trăi și vom vedea” domnilor.

Lucian FILIP

■ oferă celor interesați servicii de mare publicitate, multiplicări formulare (de orice fel), xerocopii acte — la prețuri negociabile;

■ mica publicitate apare cu maximă promptitudine, la cerere, cu tarife minimale.

care a mulțumit Iranului, Siriei și Libanului, a declarat că această eliberare e umbră de deținerea altor americani, adăugînd: „SUA nu dau nimic nimănui atunci cînd cetățenii săi sînt privați de libertate”.

La o bază militară britanică, fostul ostatec englez McCarthy a înmînat scrisoarea-apel a șiiților libanezi, secretarului general al ONU, Perez de Quellar. McCarthy l-a informat că aceia care dețin pe ostateci, doresc un tîrg de eliberare a ostatecilor, în care să fie sprijiniți de ONU, cheia fiind Israelul. SUA și M. Britanie nu acceptă să se supună șantajului teroriștilor. Guvernul israelian este interesat de soarta celor 7 piloți ai săi, doborîți în Liban. Moshe Arens (ministru apărării) a caracterizat eliberările ca „o încercare a Libanului și Siriei de a-și îmbunătăți legăturile cu SUA și Occidentul”. Tot duminică a avut loc la Beirut eliberarea ofiterului francez Jerome Liro, după 60 de ore de arest. „Organizația pentru apărarea Dreptului Prizonierilor” a comunicat că arestarea lui a fost un semnal pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a deținuților arabi din Israel.

FLASH

● TIRANA — Ieri a sosit în Albania ministrul de exter-

ne italian Giani de Micheli, pentru a convinge conducerea acestei țări de fermitatea și intransigența guvernului italian de a restitui cei 12.000 de emigranți din ultima săptămînă, cu excepția a 246 dezertori militari care au primit azil politic. Ferryboat-urile folosite la apogeu sezonului turistice spre Malta, Grecia sau Sardinia au fost rechiziționate pentru transportul albanezilor înapoi în patrie.

● PARIS — Reza Pahlavi, fiul fostului șah al Iranului, dezvăluie în „Le Figaro” că a prevenit guvernul francez cu 72 de ore înainte de asasinarea fostului premier Shapur Bahtiar, de pătrunderea în Franța a unor atentatori, dar avertismentul său n-a fost luat în considerație.

● CAPE CANAVERAL — La centrul spațial „Kennedy” a aterizat duminică dimineața naveta „Atlantis”, după un zbor spațial de 9 zile. Din 1985 încoace este prima aterizare a unei navete spațiale la această bază.

● BELGRAD — Președintele Serbiei S. Milošević a invitat pe liderii din republicile Muntenegru și Bosnia-Herțegovina, spre a discuta crearea unei „Iugoslavii mici”. Președintele musulman A. Izetbegović (Bosnia-Herțegovina) a refuzat să se prezinte.

Rubrică de Emil PORIME

Redactor șef: TRAIAN SUCIU

